

גליזן

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת תצוה
תשפ"ג

גליזן
ב'

שעורים אין חנוך

זונטאג פרשת וארא תשפ"ג אין עיה"ק ירושלים תוכב"א

אזוי איז יעדע זאך וואס מען לערנט אויס א קינד און הלכות דר"ך אר"ץ, מען ניצט דעם אויסדרוק: "מען רעדט נישט אזוי צו א 'טאטע'", "מען רעדט נישט אזוי צו א 'מאמע'", "מען רעדט נישט אזוי צו א 'רבי'", מען "רעדט נישט אזוי צו אן עלטערער מענטש", עס מיינט בכלל נישט מין פבד, נאר דער אייבערשטער האט געהייסן מען דארף האבן דר"ך אר"ץ פאר עלטערן, מחנכים און עלטערע.

די ערשטע שעות פון טאג

דער עיקר צייט צו לערנען מיט קינדער איז אין די ערשטע שעות פונעם טאג, דעמאלט איז די קאפ נאך קלאר, דעמאלט דארף מען אריין לייגן אין די קינדער די וויכטיגע זאכן, ביי אינגלעך איז עס גמרא, חומש און משניות, און ביי מיידלעך איז עס אלף בית, נקודות און הלכה, צופרי זיין נאך די קינדער איין רואג.

ביי אונז אין אמעריקע מאכט מען דעם 'הפסקה' איינס אזייגער; פארשטייט זיך אז מען רעדט נישט פון די קורצע הפסקה, פון צען מינוט - דאס געבט מען אויף בעפאר איינס אזייגער, דאס מאכט מען פשוט פדי די קינדער זאלן קענען גיין אין בית הכסא און עסן עפעס א קלייניקייט, אבער די לאנגע הפסקה ווי די קינדער לויפן ארום, טאנצן, קריכן און געבן זיך אויס, דאס מאכט מען איינס אזייגער, פאר איין שעה.

מען מוז זיי בעביסיטן...

ווען עס ענדיגט זיך די הפסקה, איז שוין נישט דא מיט וועם צו רעדן... די קינדער זענען אויסגעמוטשעט, דעמאלט לערנט מען מיט די קינדער גרינגערע זאכן, ווי 'טעמי המקרא' וכדומה, מען זוכט וואס מען קען דעמאלט טון מיט די קינדער.

אין ארץ ישראל גייען שוין די מיידלעך אהיים פון שולע איינס אזייגער, לכאורה וואלטן שוין די יונגלעך אויף געקענט דעמאלט אהיימגיין, נאר מען מוז זיי בעביסיטן... מען האלט די קינדער פאר נאך אפאר שעה.

פארעצונג אין עמוד ב' <<<

א רבי קומט אריין דארף מען זיך אויפשטעלן, האב איה זיך גע'שוב'ט צי איה זאל זאגן פאר די קינדער "ענק דארפן זיך אויפשטעלן פאר מיר!" עס פאסט דאך נישט אז איה זאל פארלאנגען אז מען זאל זיך אויפשטעלן פאר מיר זעלבסט, דערנאך האב איה זיך געמאכט א שנעלע השבון: 'איין מינוט; פארנואס וויל איה זיי זאלן זיך אויפשטעלן? וויל דער אייבערשטער האט אזוי געהייסן!' האב איה געזאגט פאר די קינדער "ווען דער רבי קומט אריין אין חדר מוז זיך יעדער איינער אויפשטעלן!" און איה האב זיי געזאגט: "הערט מיר גוט אויס, איה האב גענוג פבד פאר מיר, איה קען זיך אפילו אויפשטעלן פאר ענק... אבער דער אייבערשטער זאגט ווען א רבי קומט אריין אין פתח דארף מען זיך אויפשטעלן!"

די זעלבע זאך זענען דא עלטערן וואס קענען נישט זאגן אינדערהיים פאר זייערע קינדער: "מען דארף האבן דר"ך אר"ץ פאר א טאטע!" עטץ ווייסט וואס טוט זיך אפ אין שטובער? עס זענען דא משפחות וואס דער טאטע זיצט ביים שבת טיש און קען זיך נישט עפענען דאס מויל, לעדעס מאל ווען ער הייבט אן רעדן שרייען אריין אלע קינדער... און דער טאטע ווייסט נישט ווי אזוי צו זאגן פאר זיינע קינדער "ווען א טאטע רעדט דארף מען זיין שטיל!" ער האט מורא דאס צו זאגן.

דער אייבערשטער האט געהייסן האבן דר"ך אר"ץ ביי מיר אין שטוב איז דאס מין שענסטע זאך, איה האב שוין אפאר הונדערט מאל געזאגט פאר מיינע קינדער: "ווען א טאטע רעדט קען מען נישט רעדן!" פון ווען מין עלסטער זון איז געווען קליין און נאך היינט לערן איה דאס אויס פאר מיינע קינדער אז ווען א טאטע רעדט טאר מען נישט אריין רעדן. מען זאגט נישט: "ווען איה רעד טאר מען נישט רעדן", עס האט גארנישט מיט 'איה', נאר: "ווען א טאטע רעדט טאר מען נישט רעדן!"

די וואך ברענגען מיר דעם המשך פונעם שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר די איינגעשטעלטע פון די מסודות היכל הקודש אין ארץ ישראל, פארגאנגענעם זונטאג פרשת וארא. ווי דער ראש ישיבה האט געגעבן גאר א רייכע שיעור פול מיט הערליכע התחזקות וואס איז נוגע פאר יעדן מחנך און מחנכת, און אויך פאר עלטערן פון קינדער.

דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט: ברוך השם, יעצט האב איה די געלעגנהייט צו רעדן ספעציעל צו די איינגעשטעלטע פון די מסודות אין ארץ ישראל; געווענליך רעד איה צו די איינגעשטעלטע פון אמעריקע, און די ארץ ישראל'דיגע מלמדים און לערערנים הערן עס אויס אויף 'קול ברסלב' ביי די באזונדערע אפטיילונג פון שיעורים אין חינוך, ווי מען קען דארט הערן אלע שיינע שיעורים און חיזוק פון חינוך, יעצט אז איה רעד דא אין ארץ ישראל, וועלן די מלמדים און לערערנים פון אמעריקע עס דארפן אויסהערן אויף קול ברסלב...

זיך אויפשטעלן פאר א רבי

יעצט לאמיר רעדן אביסל 'הלכות דר"ך אר"ץ'; מוהרא"ש שרייבט אין אשר בנחל, איינע פון די זאכן וואס דער מנהל דארף טון, איז ער זאל רעדן צו די קינדער די זאכן וואס איז שווער פאר'ן מלמד צו רעדן, צום ביישפיל, נישט יעדער מלמד קען זאגן פאר די קינדער "ווען דער רבי קומט אריין אין פתח דארף מען זיך אויפשטעלן", דארף דער מנהל דאס פארלאנגען פון די קינדער, אז יעדעס מאל ווען זייער רבי קומט אריין זאלן זיי זיך אויפשטעלן.

באמת איז בכלל נישט קיין בושא פאר'ן מלמד דאס צו פארלאנגען פון די קינדער; ווען איה בין געווען א מלמד, בין איה אריין געקומען אנהייב יאר אין פתח און באמערקט אז קיינער שטעלט זיך נישט אויף, מן הסתם האבן די פריערדיגע מלמדים נישט געהאט מחנך געווען די קינדער מיט די הלכה אז ווען

ביי אונז אין אמעריקע איז ווי לענגער מען האלט די קינדער אלץ איז עס אַ בעסערע מוסד, ווייל עלטערן האבן נישט קיין כח צו די קינדער, און אויף קענען די עלטערן מאכן אין די צייט נאך געלט... עס האלט שוין היינט די צייט פון אהיימשיקן די קינדער פון חדר "פינף אזינגער".

דער דריינער פון אונזער מוסד אין וויליאמסבורג פארקירט דעם באס נעבן די ישיבה, זאגט ער מיר, אז עס זענען דא משפחות וואס וואוינען ממש נעבן די ישיבה, און זייערע קינדער וואלטן געקענט אהיימגיין גלייך נאך חדר צופיס און זיין אינדערהיים ביז אפאר מינוט, בעטן זיך די עלטערן אז זייערע קינדער זאלן ארויפגיין אויפ'ן באס צוזאמען מיט יעדן, און א שעה ארום ווען די באס קומט צוריק נאכ'ן אראפלייגן אלע קינדער, דעמאלט זאלן זייערע קינדער אהיימגיין... אויך רופן מאמעס אריין אין אפיס בעטן מען זאל נישט אראפלייגן זייער קינד ביי זייער הויז, נאר לאזן דעם קינד ארוםפארן די גאנצע שעה, און שפעטער וועט זי שוין קומען אים אפנעמען פון חדר...

איי דער קינד וועט דאך אהיים קומען משוגע פון ארוםפארן א שעה צייט אוימיזסט! - דאס זענען עלטערן, ענדערש זאל מען האלטן זייער קינד נאך א שעה כדי די מאמע זאל קענען שמועסן מיט א חב'ר'טע נאך א שעה, אדער גיין איינקויפן פאר נאך א שעה; מען גייט אפילו נישט איינקויפן אויף למעשה, מען גייט בלויז קוקן,

זיך ארוםדרייען אין די געשעפטן און מען קומט צוריק אהיים מיט גארנישט... קומען אין חדר און אין שולע צייטליך על כל פנים, אזוי ווי דער אנהייב טאג איז זייער וויכטיג, דארף מען זען אנצוקומען אין חדר און אין שולע זייער צייטליך, ווייל יעדע מינוט פריער זענען די קינדער מער רואיג, און יעדע מינוט שפעטער זענען שוין די קינדער מער אפגעמאטערט, אלץ שפעטער ווערט שוין שווערער אויסצולערנען וואס מען דארף, ביז נאכמיטאג וואס דעמאלט ציט מען שוין סתם אויס דעם טאג.

גיין שלאפן צייטליך

עס איז זייער וויכטיג פאר א מלמד און לערערין צו גיין שלאפן צייטליך; איך זאג אלץ פאר די מלמדים, ענק זענען פטור פון גיין צו שמחות, אויסער אז דער טאטע אליינס מאכט חתונה. אבער ווען א חב'ר אדער א באקאנטער מאכט חתונה, ווענדט זיך, אויב איז די חתונה נעבן דיין שטוב, קענסטו אריינגיין וואונטשן "מזל טוב", אבער אז עס איז ווייט פון דיין הויז, זאלסטו גיין שלאפן, מארגן אינדערפרי האסטו א הייליגע ארבעט, דו דארפסט זיךן מיט הייליגע קינדער, מיט נשמות ישראל.

א ליבשאפט צו אידישקייט

מלמדים און לערערנים כאפן נישט ווי חשוב זייער ארבעט איז, מען טראכט 'וואס טו איך דען אויף מיט די קינדער?' זיי כאפן נישט אז זייער ארבעט איז אויפבויען אידישע קינדער, אריין

לייגן אין די קינדער א ליבשאפט צו אידישקייט, אז דער אייבערשטער האט ליב אידישע קינדער; ווי שוין ציצית איז, ווי שוין פיאות איז, ווי שוין א קאפל איז.

איידל איז רייד, קלאסיג און שוין

די זעלבע זאך אין שולע; מען דארף אסאך רעדן צו די תלמידות ווי שוין עס איז צו גיין אנגעטון איידל. אין אמעריקע האבן מיר אין 'בית פיגא' תלמידות וואס זענען אריין געקומען פון אנדערע שולעס, וואס א טייל פון זיי זענען זייער צעקלאפט, ווען זיי הערן נאר דעם ווארט "צניעות" שטעכט זיי עס אין אויער, זיי קענען מער נישט הערן דעם ווארט "צניעות", ווייל אין די פריערדיגע שולע איז מען געשטאנען און געהאקט אין קאפ נישט אויף די ריכטיגע וועג: "צניעות, צניעות, צניעות..." דערפאר ווען איך רעד צו די תלמידות פון בית פיגא ניץ איך נישט דעם ווארט "צניעות", איך זאג מען זאל גיין אנגעטון "איידל, שוין, רייד", אזוי זאל עס אריין גיין צו אלע תלמידות אז גיין אנגעטון איידל איז 'רייד, קלאסיג און שוין'.

בילדער צו קאלערן

עס איז א גוטע זאך צו געבן פאר יונגע קינדער צעטלעך מיט בילדער צו קאלערן (אין ארץ ישראל רופט מען עס 'מאלעווען'), סתם א וואך זאל עס זיין בילדער וואס האט שייכות מיט די וואכענדיגע סדרה, און פאר א יום טוב בילדער וואס האט שייכות מיט'ן יום טוב.

זיי הערן יעדעס ווארט

בשעת די קינדער קאלערן איז א גוטע צייט צו רעדן צו זיי, מען דערציילט זיי דעמאלט א מעשה פון א צדיק אדער די מעשה פון די סדרה; מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, עס קוקט אויס ווי די קינדער זענען פארנומען צו קאלערן, זיי הערן זיך גארנישט צו וואס מען דערציילט און זיי האבן נישט קיין אנונג וואס מען רעדט, אבער עס שטעלט זיך אויס, ווען מען הייסט יונגע קינדער: "זיי גראד!" "ריק זיך נישט!" "הער אויס!" קען זיין אז נישט יעדעס קינד הערט זיך צו, ווייל די גאנצע מח טראכט נאר "זיי זיי איך גענוג גראד?... און ער קען נישט זעצט צולייגן קאפ צו דעם וואס מען רעדט, אבער בשעת זיי שרייבן איז די מח אפן, הערן זיי זיך צו צו יעדעס ווארט וואס מען רעדט. דאס קען מען זיך איבערצייגן אינדערהיים ווען א קינד שפילט זיך מיט זיינע שפילצייג, ווי מען זעט אז אינמיטן שפילן רעדט ער צו זיך אליינס, ער דערציילט איבער וואס ער האט געהערט אין חדר מעשיות פון צדיקים און פונעם אייבערשטן, אינמיטן צעשרייט ער זיך און מאכט נאך גענוי ווי אזוי דער רבי האט אראפגעלייגט די מעשה מיט אלע פארבן... זעט מען אז אפילו דאס קינד האט בשעת'ן הערן די מעשה געטון אנדערע זאכן, איז עס נאכאלץ אריין אין זיינע אויערן. דערפאר איז גוט אויסצוגיין דעם געלעגנהייט מיט חכמה, און דערביי אנפילן די קינדער מיט מעשיות פון צדיקים און שיינע זאכן.

המשנה מיט'ן אייבערשטנס הילף קומענדיגע וואך

היזוק פאר מלמדים

ארויסגענומען פונעם דף שיעור פונעם ראש ישיבה שליט"א

יראת הענש

דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א סימן פ) עס איז דא 'יראת הרוממות', א מענטש דינט דעם אייבערשטן ווייל ער האט מורא פון אים, און עס איז דא 'יראת הענש', א מענטש דינט דעם אייבערשטן ווייל ער וויל נישט באקומען 'גיהנם' און אנדערע שטראפן, זאגט דער רבי - מען קען נישט צוקומען צו 'יראת הרוממות' נאר דורך 'יראת הענש'.

ביי קינדער און בחורים איז נאכנישט דא די זאך פון 'יראת הרוממות', מען דארף אריין לייגן אין זיי 'יראת הענש', זיי זאלן וויסן אז פאר יעדע עבירה וואס מען טוט חס ושלום, וועט מען באשטראפט ווערן מיט גיהנם.

עס העלפט תשובה

אבער מען דארף מער רעדן פון דאס שיינקייט פון מצות, און פון ליב האבן דעם אייבערשטן. אויף דארף מען רעדן צו די קינדער פון 'תשובה', זיי זאלן וויסן א איד קען זיך אייביג צוריק קערן צום אייבערשטן.

פאר וואס קוק איך נישט ארויס פון סידור ווען איך דאווען שמונה עשרה? ווייל מיינע מלמדים

קינד נאר מיט א גאנצע פתה. ווער רעדט נאך פון שלאגן און אוועק שטופן; ווען דו רעגסט זיך אויף שלאגסטו דיין קינד און דו האסט נישט מורא אז איינער וועט דיר פארהאלטן וכו', אבער דער מלמד שלאגט נישט, על כל פנים דא ביי אונז שלאגן נישט די מלמדים, ווייל דער רבי האט געזאגט: "א קינד שלאגט מען נישט", און ווען דער מלמד שפירט אז דער קינד נערווירט אים קען ער גארנישט טון, נאר נאכאמאל בעטן דעם אייבערשטן און נאכאמאל ווייזן א שמייכל.

הלנאי זאלן עלטערן זיך צאמנעמען און העלפן די מלמדים מען זאל זיי קענען באצאלן צייטליך און מען זאל זיי קענען העכערן די געהאלט, כדי דער מלמד זאל האבן אביסל הרחבת הדעת, ער זאל זיין רואיג אין פתה מיט די קינדער און נישט האבן קיין דאגה אז ער קען נישט איינקויפן אויף שבת; מענטשן מיינען אז היינטיגע צייטן איז נישט דא אעלכע מעשיות וואס מען ליינט אין די מצעה ביכלעך, אז מענטשן האבן נישט אויף שבת צו מאכן, איך זאג דיר אז היינט זענען דא אינגעלייט וואס האבן נישט די פאר דאלער צו איינקויפן פאר שבת.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס מיר זענען דורך די ערשטע פאר יאר; איך האב נישט געהאט קיין איין פרוטה צו צאלן פאר די מלמדים און יעדן ערב שבת פלעגן זיי קומען אין אפיס מיר גריסן גוט שבת, זיי האבן געוויסט אז עס איז נישטא קיין איין דאלער אין די ישיבה קאסע, נאר אזוי ווי מיר האבן זייער ערליכע און איידעלע מלמדים האבן זיי נישט געבעטן קיין געלט פון מיר, אבער ווען זיי פלעגן מיר קומען גריסן גוט שבת פלעג איך רויט ווערן פאר בושה יעדע וואך. איך פלעג מיך באהאלטן פרייטאג ווייל איך האב זיי נישט געקענט קוקן אין פנים פאר בושה, איך פלעג וויינען צום אייבערשטן איך זאל זיי קענען באצאלן.

דערפאר אז מען שיקט א משלוח מנות פאר דעם מלמד און פאר די טיטשער, פארין מנהל און פאר די מנהלת און מען שיקט אן הכרת הטוב בריוו מיט א טיפ, איז א סימן אז די עלטערן ווילן אז די קינדער זאלן מצליח זיין.

דו קענסט זיך נישט פארשטעלן וואס פאר א מתנה דער אייבערשטער האט אונז געגעבן אז מיר האבן א פלאץ וואו מיר קענען מחנה זיין אוינזערע קינדער אזוי ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט; די קינדער קומען אין חדר מיט א שמחה, מען לערנט מיט זיי אמונה פשוטה און מען לייגט אריין אין זיי יראת שמים, די מלמדים און טיטשערס זענען ערליכע אידן וואס געבן אכטונג אויף די קינדער; מען רייסט נישט אונטער און מען טשעפעט נישט די קינדער.

שטארק דרך און האב הצלחה.

...
(ספר איש יהודי, מכתב יט)

נאך א שיעור לכבוד יום טוב אלס א פאנוס; פאר פורים איז כדי צו לערנען מסכת מגילה, פאר פסח מסכת פסחים און אזוי יעדע יום טוב. עס איז אן אנדערע יום טוב ווען מען לערנט פונעם יום טוב, בפרט ווען מיר גייען הערן ליינען די הייליגע מגילה און אויב מען לערנט בעפאר דעם די גמרא און מדרש, איז עס אן אנדערע מגילה.

פארגעס נישט פון זיינע קינדער און זע צו געבן א טיפ פאר זייערע מלמדים, טיטשערס און פאס דרייווערס. קלוגע עלטערן געבן פסדור טיפס פאר אלע וואס טוען מיט זייערע קינדער, בפרט פורים און חנוכה; ווייל ווען דער מלמד אדער טיטשער זעט אז מען שעצט און מען אנערקענט זייער ארבעט, ארבעטן זיי מער מיט הארץ.

עלטערן וואלטן ווען געדארפט געבן יעדן ראש חודש א טיפ פארין מלמד, ווייל ווען א מלמד זעט אז די עלטערן אינטערעסירן זיך אויפ'ן קינד געבט דער מלמד מער אכטונג אויף דעם קינד. און פארקערט אויך, ווען א מלמד זעט אז דער טאטע מאכט זיך נישט וויסנדיג א גאנץ יאר פונעם קינד, איז ער אויך מזלזל אינעם קינד.

איך בין געווען א מלמד יארן צוריק און איך געדענק די הרגשה וואס איך האב געהאט ווען איך האב זיך אפגעגעבן מיט א קינד און דער טאטע האט זיך נישט וויסנדיג געמאכט א גאנץ יאר פון מיר; איך האב בכלל נישט געדארפט דעם טיפ, עס האט מיר נאר געארט וואו איז די הכרת הטוב; איך ארבעט מיט דיין קינד, איך לייג אריין אין אים מיין הארץ און עס אינטערעסירט דיר נישט קיין פי הוא זה? ! דערפאר איז א מורא דיגע זאך צו שיקן מיט דיין קינד פסדור מצוה צעטלעך און צושרייבן אפאר ווארימע ווערטער פארין מלמד. די פאר ווערטער וואס די עלטערן שרייבן איז חשובער ווי דער גרעסטער טיפ, ווייל א מענטש וואס לייגט אריין זיין בלוט און שווייס פאר א צווייטן און זענער איז דאס מפיר - איז דאס זייער געשמאק און אז נישט טוט עס זייער וויי.

מאך זיך א פשוטער חשבון: דו האסט נישט קיין געדולד די פאר שעה דורכאויס שבת צו זיצן מיט זיינע קינדער, אדער ווען דיין ווייב בעט דיר אז דו זאלסט אכטונג געבן אויף די קינדער ווייל זי דארף ארויסגיין וכו', דעמאלט ווערסטו אזוי נערוועז, און דא זיצט א מלמד א גאנצן טאג מיט דיין קינד און ער ווערט נערוועז, נישט נאר מיט איין

קענען חתונה מאכן מיינע קינדער יונגערהייט און גרינגערהייט, מיינע קינדער זאלן זיין אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס און זיי זאלן האבן נאר ערליכע חברים, די פאר שורות דאס איז נאר א וועג צו ווייזן ווי אזוי איר זאלט אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, אבער דער עיקר איז אז איר זאלט אליין רעדן צום אייבערשטן מיט אייערע ווערטער און אים בעטן אלעס וואס איר דארפט.

ווען פרויען זאלן ווען וויסן ווי גרויס זייער שכל איז אויף דעם וואס זיי העלפן די אינגלעך גיין אין חדר און די מיידלעך אין שולע, וואלטן זיי געווען פרייליך און לוסטיג מיט דעם וואס זיי קענען אויפשטיין אינדערפרי אנגרייטן די קינדער וכו'. די הייליגע חכמים פרעגן (ברכות יז): "נשים במאי זכיין", מיט וואס זענען פרויען זוכה צו עולם הבא? "באקרויני בנייהו לבי כנישתא ובאתנוי גבריהו בי רבנן", מיט דעם וואס זיי מאכן גרייט די קינדער צו גיין אין חדר און די מיידלעך אין מיידל שולע, "ונטרין לגבריהו, עד דאתו מבי רבנן", און זיי ווארטן אפ די מענער וכו', דאס איז זייער זכות וואס וועט זיי ברענגען עולם הבא.

נאך זאגן חז"ל (שם): "גדולה הבטחה שהבטיחן הקדוש ברוך הוא לנשים יותר מן האנשים", דער אייבערשטער געבט פאר די פרויען מער שכל ווי פאר די מענער, ווייל זיי העלפן די קינדער און די מאן צו לערנען די הייליגע תורה. דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט זען נחת פון אלע אייערע קינדער.

...
(עצתו אמונה חלק ג' סימן רנ"א)

עניני דיומא - פורים

ארויסווייזן הכרת הטוב פאר די מחנכים און מחנכות פון די קינדער
בעצרת ה' תתקפ"ד - יום ב' פרשת תצוה, ח' אדר, שנת תשע"ז לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר
מיר שטייען שוין ווייניגער ווי א וואך צו פורים, דארפן מיר זיך אנגרייטן צום הייליגן יום טוב. מוהרא"ש פלעגט זאגן בעפאר יעדע יום טוב, אז פונקט ווי א בעל הבית געט פאר זיינע ארבעטער א פאנוס לכבוד יום טוב, אזוי דארפן מיר נעמען

חינוך אפטיילונג
אויף קול ברסלב
צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך פון דער ראש ישיבה שליט"א
אויף קול ברסלב
דרוקט: 2-4-1-2
שמעו ותחי נפשכם

קומענדיגע וואך
אין די בריוו אפטיילונג
* איך האב עטליכע שווערע קינדער אין קלאס, ווי אזוי געב איך זיך אן עצה?
* ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה מיט א ווילד אינגל?

וואס טוט מען ווען די קינדער פאלגן נישט? שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א, וואס טוט מען אז די קינדער ווילן נישט פאלגן די עלטערן? איר האט עפעס אן עצה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת שמייני, י"ח אדר ב', שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו. וויסן זאלסטו אז קינדער זענען קינדער, קינדער פאלגן נישט און אונזער ארבעט איז זיי צו מחנך זיין.

עס איז נישט דיין פראבלעם אז דייןע קינדער פאלגן נישט און עס איז אויף נישט זייער פראבלעם אז זיי פאלגן נישט. אזוי איז דער דרך העולם; קינדער זענען ווילד, לעבעדיג און נישט הערענדיג, קינדער הערן נישט ווען מען רופט זיי - נישט ביי איין מאל און אויף נישט ביי צוויי מאל, די זעלבע נאטור פון קינדער איז נישט צו פאלגן וכו'.

זעצט נאך הערן די הקדמה וועט דיר זיין אסאך גרינגער זיי מחנך צו זיין; דו וועסט נישט ווערן אויסער זיך און פארלוירן וכו' ווען דו וועסט זיי עפעס הייסן און זיי וועלן נישט הערן, נאר דו וועסט רעדן נאכאמאל און נאכאמאל ביז זיי וועלן פאלגן.

נאך א זאך איז וויכטיג צו וויסן, ווען מען זאגט פאר קינדער 'ניין' וכדומה, טאר מען זיך נישט שפירן שולדיג ווען מען זעט ווי זיי הויבן אן בלאזן און מאכן א ברוגז פנים וכו'. אויב מען לויפט צו די קינדער און מען הויבט זיי אן פארגיטיגן, מאכט דאס אז זיי זאלן מזלזל זיין אין די עלטערן, ווייל א נארט פון טאטע מאמע ווערט גרינגעשעצט. קינדער דארפן וויסן אז אויב די עלטערן האבן מחליט געווען צו זאגן 'ניין'; 'קענסט נישט גיין דארט'; 'מיר קויפן דאס נישט'; וכדומה, בלייבט דאס אזוי, און מען דארף זיין זייער שטארק ביי זיך נישט צו האבן א שולד געפיל (גילטי קאנטשעס) און צוריקציען.

ועל כולם דארפן עלטערן אסאך בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו ערציען ערליכע דורות; מען טאר נישט אויסלאזן אפילו איין טאג פון בעטן און בעטן פאר ערליכע און געזונטע קינדער, ווייל תפלה איז די שטערקסטע זאך אויף די וועלט, בפרט תפילות פון עלטערן אויף די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין אויפצוצווען אונזערע קינדער על דרך התורה והיגיון.

עצתו אמונה חלק ד' סימן תקפ"ז

ווי אזוי קען איך בארואיגן דעם מצב צופרי

ביים צוגרייטן די קינדער צום באס?

שאלה:

לכבוד דער ראש ושיבה שליט"א,

עס שרייבט צו איך א אידישע מאמע, צום ערשט א גרויסן ראנק פאר די אלע חינוך וואס איך באקום פון אייערע שיעורים.

איך האב א פראבלעם, אז יעדן אינדערפרי ווען איך מאך גרייט די קינדער צו קענען כאפן די באס צו גיין אין חדר און אין שולע ווערט זייער אנגעצויגן דער מצב ביי מיר אין שטוב. איך שריי אסאך און איך רעג זיך אויף די קינדער, דערנאך פיל איך אזוי שלעכט אז איך האב אזויפיל געשריגן און זיך גערעגט אויף זיי און איך ווער ממש שוואך פון דעם. אפטר קענט איר מיר געבן אן עצה וואס צו טון? א גרויסן יישר כח פארן נעמען די כח און צייט צו ענטפערן.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תרומה, א' ב' ראש חודש אדר, שנת תשע"ח לפרט קטן מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

אויף דעם וואס איר שרייבט אז צופרי קומט אייך אן זייער שווער מיט די קינדער וכו'; דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ו, סימן ב): 'וידרשני, כשבא היום אני מוסר כל התנועות שלי ושל בני התלויים בי על השם יתברך שיהיה הכל כרצונו יתברך, וזה טוב מאד', איך פיר זיך אז יעדן אינדערפרי ווען איך שטיי אויף געב איך זיך איבער צום אייבערשטן, איך געב איבער אלע מיינע מחשבות, אלע מיינע דיבורים און אלע מיינע מעשים פארן אייבערשטן, 'גם אזי אין צדיק לדאג ולחשב כלל: 'אם מתנהג כראוי אם לא', מאחר שסוף עולמי יתברך. ואם הוא יתברך רוצה בענין אחר - הוא מרצה להתנהג בענין אחר כרצונו יתברך', עס איז זייער גוט זיך איבער צו געבן צום אייבערשטן גלייך אינדערפרי, אזוי דארף איך נישט טראכטן נאכדעם צי איך האב גוט געטון און אז אפטר וואלט איך געדארפט טון פארקערט. ווייל אז איך האב זיך איבער געגעבן צום אייבערשטן איז זייער אלעס גוט.

אז מען נעמט אן דעם הייליגן רבינוס עצות איז דער לעבן אסאך גרינגער; ווען מען הייבט אן

דעם טאג מיט תפילה, מען בעט דעם אייבערשטן אז די טאג זאל זיין מיט הצלחה און מען געבט זיך איבער צו אים, איז אלעס גרינגער.

אז איר שרייבט אז יעדן אינדערפרי ווערט איר איבער געשטרענגט מיט די קינדער וכו' ווען איר דארפט זיי גרייט מאכן צו גיין אין חדר און אין שולע; איר שרייט אויף זיי און נאכדעם טוט אייך וויי פארנוואס איר האט אויף זיי געשריגן וכו', פרויבירט צו טון די עצה וואס דער רבי האט געטון.

יעדן אינדערפרי ווען איר שטייט אויף, זאלט איר זיך איבערגעבן צום אייבערשטן און אים בעטן אויפ'ן טאג אז איר זאלט זיין א גוטע מאמע, א רואינע מאמע, א פרייליכע מאמע. אלעס ווענדט זיך אין די מאמע; ווען די מאמע איז פרייליך זענען די קינדער פרייליך און ווען די מאמע איז אנגעצויגן, זעט מען עס גלייך אן אויף די קינדער. א מאמע האט אויף זיך א גרויסע אחריות און אלעס ווענדט זיך אין איר, דערפאר בעטס אסאך דעם אייבערשטן אויף שמחה.

איך שרייבט אייך א קליינע תפילה וואס איר זאלט בעטן: 'רבוננו של עולם העלף מיר אז היינט זאל איך נישט שרייען אויף מיינע קינדער. איך זאל רעדן שיינ צו זיי, איך זאל זיי נישט פארשעמען און איך זאל חס ושלום נישט שרייען אויף זיי מיאוסע ווערטער. הייליגער באשעפער, העלף מיר אז מיינע קינדער זאלן פאלגן וואס מען זאגט זיי, זיי זאלן מיר נישט אויפגעגן, און אויב זיי פאלגן נישט אויף די סעקונדע זאל איך מיר נישט פארלוירן. איך געב זיך אינגאנצן איבער צו דיר הייליגע באשעפער, איך געב דיר איבער אלע מיינע מחשבות אלע מיינע דיבורים און אלע מיינע מעשים פונעם היינטיגן טאג און פון אלע מיינע טעג. הייליגער באשעפער, העלף מיר אז איך זאל זיין גוט-מוטיג, ווייל ווען איך בין פרייליך איז מיינ מאן פרייליך, און אז איך און מיינ מאן זענען פרייליך זענען די קינדער רואיג און צופרידן.

הייליגער באשעפער, העלף מיר און העלף מיינ מאן אז מיר זאלן קענען אויפציען א שיינע ערליכע שטוב, מגדל זיין אונזערע קינדער צו תורה און צו עבודת השם יתברך. רבוננו של עולם, איך דארף גארנישט און איך וויל גארנישט - נאר ערליכע קינדער, דער לעבן איז מיר נישט ווערד נאר אז מיינע קינדער זאלן זיין ערליכע אידן. איך וויל זוכה זיין צו קינדער וואס וועלן ליכטיג מאכן די וועלט, קינדער וואס וועלן נאר טון דיין ווילן. הייליגער באשעפער, העלף מיר איך זאל

פארזעצונג אין עמוד ג' <<<

צו העלפן די מערכת מיט'ן אויפטייפן די שיעורים אין חינוך ועוד, ביטע שרייבט צו: jhbuli234@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיזוק (פרוייען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 845-351-9060 / 212-444-9169 ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 קאנאדא 438-320-9090 חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך 212-444-9191 / 845-351-0910 ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 קאנאדא 4383008080 בעלגיע 11552354370 / ארגענטינע 3235003461